

Święto Nadania Chrystusowi Imienia Jezus

Dzień Nowego Roku

Hasło tygodnia: *Wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu (Kol 3,17)*

Psalm tygodnia: Ps 8,2-10

Pieśń tygodnia: „Imię Jezus wiecznie żywe...” (787); „Jezu hasłem być na chciej...” (94)

Święto Nadania Chrystusowi Imienia Jezus

Teksty biblijne: I – Łk 2,21; II – Ga 3,26-29; III – 1 Mż 17,1-8.

Dzień Nowego Roku

Teksty biblijne: I – Łk 4,16-21; II – Jk 4,13-15; III – J 14,1-6; IV- Joz 1,1-9; V – Prz 16,1-9; VI – Flp 4,10-13 (14-20) .

Myśl przewodnia: Chrystus naszym przewodnikiem

Dziecię, które urodziła Maria w Betlejem, zostało zgodnie z przepisami prawa (3 Mż 12,3) obrzezane ósmego dnia i nadano Mu imię Jezus (Łk 2,21). Imię to zostało wcześniej wybrane przez Boga Synowi Marii (Mt 1,21; Łk 1,31). Wielka jest wymowa tego imienia. Po hebrajsku brzmi ono Jehoszua (lub Jezua) i oznacza: „Jahwe jest zbawieniem”. Bóg zapowiadając narodzenie Syna swojego, powiedział do Józefa: „*Nie lękaj się przyjąć Marii, żony swojej, albowiem to, co się z niej poczęło, jest z Ducha Świętego. A urodzi syna i nadasz mu imię Jezus; albowiem on zbawi lud swój od grzechów jego*” (Mt 1,20.21). Wielu mężów Starego Testamentu miało imię Jezua. Najbardziej znanym z nich był następca Mojżesza, Jozue (= Jehoszua), pod wodzą którego Izraelici weszli do Kanaanu, ziemi w której przychodniem był Abraham, Izaak i Jakub. Bóg przez Jozuego wprowadził lud izraelski do Ziemi Obiecanej, a więc darował potomkom Jakuba wybawienie od niebezpieczeństw, czyhających na nich na pustyni.

Zbawicielem całej ludzkości jest Jezus narodzony w Betlejem. Został On nazwany Zbawicielem przez anioła na polach betlejemskich (Łk 2,11). Jan Chrzciciel nazwał Go Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata (J 1,29). Człowiek za człowieka nie może złożyć ofiary przebłagania. Dlatego w Jezusie narodzonym z Marii zamieszkała cała pełnia boskości (Kol 1,19). Dlatego Jezus mógł być Zbawicielem świata. Apostoł Piotr powiedział:

„Nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4,12).

Święto Nadania Chrystusowi Imienia Jezus przypada 1 stycznia, a więc w Dzień Nowego Roku. Kościół wybrał na hasło tego dnia słowa: *„Wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu”*. Słowa te łączą treść Święta Nadania Chrystusowi Imienia Jezus z treścią Nowego Roku. Rozpoczynając z łaski Bożej nowy rok, stajemy na początku drogi, po której Bóg pragnie nas prowadzić przez swoje słowo, błogosławić nam i ochraniać od wszystkiego złego. Na początku tej drogi Chrystus ogłasza nam, że darowany zostaje nam jeszcze jeden rok łaski. W synagodze nazaretańskiej bowiem podano Jezusowi *Księgę Izajasza*, a otworzywszy tę księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: *„Duch Pański nade mną, przeto namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność, abym zwiastował miłościwy rok Pana”*. A skończywszy czytać, Jezus powiedział: *„Dziś wypełniło się to Pismo w uszach waszych”* (Łk 4,16-21). Nie oznacza to, że nie spotka nas żadne doświadczenie. Bóg realizuje swoje plany wobec nas suwerennie. *„Jeżeli Pan zechce, będziemy żyli i zrobimy to lub owo”* (Jk 4,13-15). Wkracząc w nowy rok, winniśmy mocno uchwycić się wyciągniętej dłoni Bożej, wszak Bóg i Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa, jak prowadził swój lud izraelski pod wodzą Mojżesza i Jozuego do Ziemi Obiecanej (Joz 1,1-9), tak przez Chrystusa pragnie nas prowadzić przez wszystkie dni życia naszego po drodze prawdy i wiary do zbawienia wiecznego. Nad tą drogą rozlega się Boże zapewnienie: *„Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz”* (Joz 1,9).

Patrząc w przyszłość, zechcemy usłyszeć i przyjąć do serca przede wszystkim słowa naszego Pana, które dla Jego historycznych uczniów i dla nas, uczniów przez wiarę w Niego, mają to samo znaczenie i sens, i ten sam powinny wywołać skutek: *„Niechaj się nie trwoży serce wasze; wierzcie w Boga i we mnie wierzcie! Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie”*.

Wierzcie! Wiara nie jest ciepłym posłaniem, w którym nam miło i sennie. Wiara nie jest snem o pokoju opartym na zapewnieniach kaznodziei wzywających do wzięcia swojego zbawienia we własne ręce. Wiara jest zaufaniem Temu, który mówi: *„Niechaj się nie trwoży serce wasze”*. Wiara jest odpowiedzią Temu, który do nas mówi: *„wierzcie w Boga i we mnie wierzcie!”*. Wiara jest codziennym doświadczeniem w życiu Tego, który z gorejącego krzewu wołał do Mojżesza: „Jestem”, i który objawił się w Chrystusie nieustannie przypominającym nam: *„Ja jestem droga i prawda, i żywot”*. Wiara jest esencją życia ucznia Jezusa, gotowego wziąć krzyż swój na siebie i naśladować swojego Nauczyciela i Zbawiciela wszystkich wierzących w imię Jego.

„Drogą życia aż po zgon
W imię Zbawcy idźmy wszędzie;
Gdy przewodnią gwiazdą On,
Wszystko dobrem dla nas będzie.
Mroki nam rozproszy blask

Przeobfitych Jego łask.
Wszystkie troski, wszystek ból
Imię Jego nam osłodzi;
Przeciwności On , nasz Król,
W błogosławieństwach zdroj przerodzi.
Jezu, święte imię Twe
Tarcza to i słońce me”.

* * *

„Chrystus, chociaż Pan wszystkiego, jednak jako urodzony z niewiasty, został poddany zakonowi, zarazem wolny i niewolnik w kształcie Bożym i w kształcie sługi” (M. Luter).

„Nie znam większej pociechy, danej człowiekowi, nad tę, że Chrystus stał się człowiekiem, dzieckiem, niemowlęciem, które bawi się na kolanach najmilszej matki i leży u niej na ręku. Czy jest ktoś, kogo ten widok nie wzruszy i nie pocieszy? Przewyciężona została moc grzechu, piekła, sumienia i winy, jeśli przychodzisz do tego bawiącego się Dzieciątka i wierzysz, że przyszło nie po to, by sądzić, ale po to, by zbawić. Nic bardziej radosnego nie ma dla nas w Piśmie Świętym nad to, że Chrystus narodził się z Marii Dziewicy. Złoto, przyjaciele, moc i szacunek nie mogą nas bardziej rozradować niż ta radosna wieść, że Chrystus narodził się człowiekiem” (M. Luter). .

ks. Manfred Uglorz